

[H. C. Toft.]

og så skulle man vistnok én gang til undersøge det, inden det skulle forhandles i regeringen og eventuelt i folketingsudvalget. Da vi sidste år drøftede dette spørgsmål, nævnte jeg for budgetministeren de mange udvalg, råd og kommissioner, som tidligere socialdemokratiske ministre og regeringer under socialdemokratisk ledelse havde nedsat, uden at der var kommet andet ud af det, end at man havde flyttet egnsudviklingsrådet til Silkeborg, medens den borgerlige regering havde truffet beslutning om udflytning af f.eks. den kgl. grønlandske handel, hærens materielkommando og vejdirektoratet, der først skulle have været til Vejle, men nu efter beslutning af den nuværende regering skal flytte til Skanderborg, ligesom vi også havde truffet beslutning om, at vandbygningsvæsenet skulle til Thisted.

Jeg tror, at det, befolkningen ud over landet venter, er, at vi træffer nogle beslutninger herinde, at regeringen træffer nogle beslutninger, selvfølgelig ud fra en saglig overvejelse af, hvor det er rigtigst at flytte vedkommende statsinstitution hen, når vi står i den situation, at en institution skal udbygges eller en ny skal indrettes og man står over for de eksempler, som jeg i bemærkningerne til vort forslag har nævnt.

Det er sagt fra flere sider, fra budgetministerens og fra ordførernes side, at man også skal drøfte dette spørgsmål med personalet, og det er da helt åbenbart. Derfor gør jeg også opmærksom på, at dette forslag er et forslag til folketingsbeslutning, hvorefter man henstiller til regeringen at gennemføre de og de foranstaltninger, men inden en regering beslutter, at de skal gennemføres, er det selvfølgelig den pågældende regerings og den pågældende ministers opgave at forhandle med personaleorganisationerne. Der er rettet en skriftlig henvendelse dels til folketinget, dels til regeringen fra HK-klubben under motorregisteringskontoret, som henviser til, at man tidligere har nedsat en arbejdsgruppe på dette område inden for justitsministeriet, og det er vi da fuldt opmærksom på. Derfor ønsker jeg også her i anledning af denne henvendelse at sige, at der træffes ikke en beslutning her i dag om, at nu skal det og det ske, men når beslutninger skal træffes, er det regeringen og ministeren for det pågældende ressortområde, der træffer

beslutningen, og det er hans opgave at finde frem til de bedst mulige løsninger for personalet.

Ministerens udtalelse om de mange undersøgelser, der skal foretages, får mig til at sige til sidst til ministeren, at jeg håber da ikke, at de, når man står over for, hvad jeg af besparelisesgrunde ikke håber sker i ret mange tilfælde, at skulle oprette en ny institution eller navnlig udbygge eller ændre i en bestående institution, skal være til hinder for, at regeringen eller folketinget træffer beslutning om udflytning i enkeltssager, for så tror jeg, det vil være mangfoldige år, før vi kommer til at træffe nogen beslutning.

De indvendinger, hr. Arne Larsen havde imod forslaget, eller betænkeligheder skal jeg vel rettere sige, var de samme som dem, hr. Poul Dam fremførte sidste år. Jeg har for så vidt ikke noget at føje til, men jeg mener, at nogle af de bemærkninger, jeg har gjort over for budgetministeren, også dækker de bemærkninger, jeg skulle gøre til hr. Arne Larsen. Hr. Arne Larsen nævnte, at det ville være helt forkert at flytte motorregisteringskontoret til Tønder. Jeg vil derfor gerne gøre opmærksom på, at det tyske motorregisteringskontor ligger i en sådan afkrog af Tyskland som i Flensborg, og derfor skulle det vel også være muligt for os at placere om ikke denne institution som helhed så en del af den i Tønder og udflytte andre institutioner til egnsudviklingsområder, når ikke saglige grunde taler imod det.

Jeg takker for den venlige modtagelse, forslaget har fået, og jeg håber, at vi i denne folketingssamling kan nå frem til i enighed i folketingsudvalget at pålægge regeringen at drage omsorg for, at der nu virkelig kommer til at ske en udflytning af statsinstitutioner.

Gunner Baunsgaard: Jeg vil gerne nævne for hr. Arne Larsen, at institutionsudflytning kan medføre egnsudvikling af faktorer, uden at det bemærkes i første omgang.

Ved en af vore nordjyske byer, som også ligger i en egn, der har behov for udvikling, har man beregnet, at for hver én, der flytter til, bliver der arbejde til yderligere én, det vil sige, at en familie giver arbejde og udkomme til yderligere en familie, og en statsvirksomheds eller en statsinstitutions udflytning kan være banebrydende for en egns udvikling.